

بررسی اجزای تشکیل‌دهنده و اثرات ضدمیکروبی اسانس حاصل از برگ گیاه جمع آوری شده از کلاردشت *Peucedanum ruthenicum* (M. Bieb.) Rochel

سید حمیدرضا علوی^۱، نرگس یاسا^{۲*}، محمدرضا فاضلی^۳، فاطمه فولادی^۴، لادن سلیمی^۵، یوسف اجنبی^۶

- استادیار، گروه فارماکوگنوزی، دانشکده داروسازی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
 - دانشیار، گروه فارماکوگنوزی دانشکده داروسازی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
 - دانشیار، گروه کنترل غذا و دارو، دانشکده داروسازی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
 - داروساز، محقق، دانشکده داروسازی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
 - داروساز، محقق، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
 - مربی پژوهش، گروه کشت و توسعه، پژوهشکده گیاهان دارویی، جهاد دانشگاهی
- *آدرس مکاتبه: تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده داروسازی، گروه فارماکوگنوزی
تلفن: ۰۲۱ ۶۶۹۵۹۰۹۰ (۰۲۱)، نامبر: ۶۶۴۶۱۱۷۸
پست الکترونیک: yasa@sina.tums.ac.ir

تاریخ تصویب: ۸۵/۵/۲۵

تاریخ دریافت: ۸۴/۶/۱۵

چکیده

مقدمه: در طول تاریخ بشریت بسیاری از بیماری‌های عفونی با گیاهان دارویی درمان شده‌اند به طوری که امروزه در بسیاری از کشورهای در حال توسعه داروهای گیاهی نقش اصلی را در درمان‌های اولیه ایفا می‌کنند و در بسیاری از کشورها گیاهان به عنوان معین منحصر به فردی در تهیه داروها محسوب می‌شوند.

هدف: تجزیه و شناسایی مواد موجود در اسانس و بررسی اثرات ضدمیکروبی آن، که در صورت داشتن اثرات مطلوب بعد از بررسی‌های تکمیلی بتوان از آن فرم‌های دارویی تهیه نمود.

روش بررسی: گیاه *Peucedanum ruthenicum* M. Bieb از ناحیه کلاردشت در مردادماه سال ۱۳۸۳ بعد از زمان گل‌دهی و قبل از زمان میوه‌دهی جمع‌آوری شده و بعد از خشک شدن در سایه، برگ آن آسیاب و با روش تقطیر با آب اسانس‌گیری شد. اسانس به دست آمده پس از آب‌گیری بر روی سولفات سدیم اندیز، با متدهای GC و GC/MS آنالیز شد. اثرات ضدمیکروبی این اسانس بر روی چند میکروب گرم مثبت و گرم منفی (استافیلوکوکوس اورئوس، استافیلوکوکوس اپیدرمیدیس، باسیلوس سرئوس، ایشريشیا کولی، سودموناس آثروجینیزا، سالمونلا تیفی) با روش‌های Agar-dilution و Disk-diffusion مطالعه شد.

نتایج: تعداد ۱۷ ترکیب (۱۰۰ درصد مواد) از اسانس گیاه شناسایی شد. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که ترکیب اصلی شناسایی شده، تیمول (۵۷/۷۹ درصد) است. یافته‌های آزمایش آنتی‌باکتریال نشان دادند که این اسانس اثر ضدمیکروبی خوبی روی میکروب‌های گرم مثبت و گرم منفی دارد.

نتیجه‌گیری: قطره‌های بازداری و میزان MIC آن در مقایسه با آنتی‌بیوتیک نومایسین نتایج قابل توجهی را نشان می‌دهد از جمله میزان MIC آن برای باکتری‌های استاف اپیدرمیدیس، استاف اورئوس، ایشريشیا کولی و سالمونلا تیفی تقریباً معادل با نومایسین است.

گل واژگان: گیاه *Peucedanum ruthenicum* M.Bieb

سال ششم، ویژه‌نامه شماره ۱

(گیاهان با اثر ضدمیکروبی)، زمستان ۱۳۸۵

مقدمه

در طول تاریخ بشریت بسیاری از بیماری‌های عفونی با گیاهان دارویی درمان شده‌اند به طوری که امروزه در بسیاری از کشورهای در حال توسعه داروهای گیاهی نقش اصلی را در درمان‌های اولیه ایفا می‌کنند [۱،۲]. در اکثر کشورها گیاهان به عنوان منبع منحصر به فردی در تهیه داروها محسوب می‌شوند [۳،۴،۵]. جنس *Peucedanum* شامل حدود ۱۲۰ گونه است که بیشتر آنها در اروپا و آسیا گسترش یافته‌اند.

در اروپا *Peucedanum* شامل ۲۹ گونه است [۶]. چهار گونه آن در ایران که شامل *P. glaucopruinosum* [۷] *P. Ruthenicum* [۸] *P. Knappii* [۹] *P. translucen* [۱۰] است در شمال ایران و استان مرکزی پراکنده‌اند. هنوز بعضی از گونه‌های این جنس به طور سنتی در درمان سرماخوردگی [۹]، سرفه خلط دار، مشکلات تنفسی [۱۰] ضدسرفه، ضدآسم و در درمان آنژین [۱۱] استفاده می‌شوند.

مطالعات فیتوشیمیایی قبلی روی این گونه وجود فورانوکومارین و مشتقات گیلیکوزیله آنها و کومارین‌های ساده گیلیکوزیله [۱۲،۱۳] را نشان داده است.

در این بررسی فیتوشیمیایی روی *P. ruthenicum* (از چتریان بومی بلغارستان) پسودانین (فورانوکومارین) و کومارینی^۱ در ریشه و روتین (فلاؤنونید گلیکوزیله) در میوه گیاه شناسایی شده است [۱۴].

چندین گزارش در مورد تجزیه شیمیایی اسانس این جنس وجود دارد. موارد گزارش شده از اسانس سرشارخه گیاه *P. ostruthicum* شامل: سابی نن (۳۵/۲ درصد)، ۴-تریپتوول ۲۶/۶ درصد) بتاکاربوفیلن (۱۶/۱ درصد) و آلفا هومولن (۵۱/۸ درصد) است، [۱۵] و در گیاه *P. verticillare* مهم‌ترین مواد شناسایی شده از سرشارخه‌ها سابی نن و ترانس آنتول است [۱۶].

مواد و روش‌ها

گیاه مورد بررسی در مرداد ۱۳۸۳ جمع‌آوری گردید و نمونه آن در هریاریوم آقای دکتر حسین آخانی در دانشکده

^۱ Peuruthenicin

علوم دانشگاه تهران با کد (سلیمانی ۳۹) نگهداری می‌شود. گیاه جمع‌آوری شده در سایه خشک گردید و ۲۰۰ گرم پودر برگ آن جهت اسانس‌گیری استفاده شد. استخراج اسانس برگ گیاه با روش تقطیر با آب و با استفاده از دستگاه کلونجر انجام شد که راندمان آن $W/v = 0/3$ درصد بود. اسانس توسط سولفات سدیم ایندر آبگیری شد و در ظرف شیشه‌ای تیره رنگ در یخچال (دماي ۸-۲ درجه سانتي‌گراد) تا زمان آناليز و انجام آزمایش ضدمیکروبی نگهداری گردید. جهت آناليز از روش GC و GC/MS استفاده شد. در روش GC/MS دستگاه HP-5 MS مدل 6890 Hewlett Packard با ستون موئین (به طول ۳۰ متر و قطر داخلی ۰/۲۵ میکرومتر) و اسپکترومتر جرمی مدل 5973 از همان شرکت و برای ردیابی از سیستم یونیزاسیون الکترونی با انرژی eV ۷۰ استفاده شد، دماي محل تزریق دستگاه ۲۵۰ درجه سانتي‌گراد و بخش ردیاب ۲۹۰ درجه سانتي‌گراد بود و برname حرارتی طوری تنظیم شد که ابتدا حرارت ۶۰ درجه سانتي‌گراد به مدت ۵ دقیقه و سپس به ۲۲۰ درجه سانتي‌گراد افزایش یافت که سرعت این افزایش دما ۶ درجه سانتي‌گراد در دقیقه بوده است. در روش GC، از مدل دستگاه ذکر شده و ستون تحت شرایط مشابه استفاده گردید.

اندیس بازداری اجسام حاصل از اسانس با استفاده از زمان بازداری نرمال آلکان‌های تزریق شده به دستگاه در شرایط مشابه با اسانس محاسبه گردید [۱۷]. شناسایی اجسام از طریق مقایسه زمان‌های بازداری مواد که از ستون ۵-HP به دست آمده و رفرانس‌های موجود و یا مقایسه طیف جرمی آنها و اطلاعات کتابخانه Wiley صورت گرفت (جدول شماره ۱). برای بررسی اثر ضدمیکروبی دو روش مورد استفاده قرار گرفت:

[۱۸]:Disk-diffusion

در این روش از دیسک‌های آغشته به اسانس استفاده شد که هاله عدم رشد ناشی از آن^۱ روی میکروب‌های استافیلوکوکوس اورئوس ATCC 29737، استافیلوکوکوس اپیدرمیس ATCC 14990 و باسیلوس سرئوس

^۱ (IZD: Inhibition Zone Diameter mm)

بحث و نتیجه‌گیری

اسانس به دست آمده از برگ‌های گیاه *P. ruthenicum* به رنگ سبز کمرنگ بوده و میزان آن برابر $0.3^{\text{mL}}/\text{LITER}$ در 100^{ML} گرم پودر خشک برآورده شد که مواد حاصل از تجزیه اسانس در جدول شماره ۱ مشاهده می‌شود. در این اسانس تمامی اجسام که $17^{\text{MATERIALS}}$ مورد بود شناسایی شدند. اسانس قادر مواد مونوترين هیدروکربن به بوده ولی مواد مونوترين اکسیژنه آن $58/47^{\text{DRUG}}$ درصد بود که قسمت اعظم آن را ماده فنلی تیمول به میزان $57/79^{\text{MATERIALS}}$ درصد تشکیل می‌دهد، دیگر ماده مونوترين اکسیژنه بورنیول به میزان $0.68^{\text{MATERIALS}}$ در صد در اسانس موجود است. مقدار مواد سزکوبی ترپنی در اسانس $38/74^{\text{MATERIALS}}$ درصد بود که $15/91^{\text{MATERIALS}}$ درصد آن را سزکوبی ترپن‌های اکسیژنه و $22/83^{\text{MATERIALS}}$ درصد آن را سزکوبی ترپن‌های هیدروکربن به بنا - بیسابولن ($6/1^{\text{MATERIALS}}$) درصد)، آلفا-آمورفن ($4/75^{\text{MATERIALS}}$) درصد)، کاریوفیلن ($4/63^{\text{MATERIALS}}$) درصد) و بنا - فارنزن ($3/05^{\text{MATERIALS}}$) درصد) بیشترین مواد سزکوبی ترپن‌های هیدروکربن به لانسیول ($5/41^{\text{MATERIALS}}$) درصد)، کاریوفیلن اکساید ($4/63^{\text{MATERIALS}}$) درصد) و هگزا هیدروفارنزنیل استون ($3/9^{\text{MATERIALS}}$) درصد) بیشترین مواد سزکوبی ترپن اکسیژنه را در اسانس تشکیل می‌دهند.

در مقایسه با گونه‌های دیگر جنس پوشه دانوم: از گیاه *P. ostruthium* در کشور لهستان $39^{\text{MATERIALS}}$ ماده شناسائی شده است که بیشترین ماده آن را دو سزکوبی ترپن هیدروکربن به نام کاریوفیلن ($16/1^{\text{MATERIALS}}$) و آلفا-هومولن ($15/8^{\text{MATERIALS}}$) درصد) تشکیل می‌دهد و مونوترين‌های هیدروکربن سایبنن ($4/7^{\text{MATERIALS}}$) درصد)، لیمونن ($4/4^{\text{MATERIALS}}$) درصد) و بنا - پینن ($4/0^{\text{MATERIALS}}$) در آن تشخیص داده شده است [۱۵]. که در مقایسه با گیاه پوشه دانوم روتنیکوم قادر مواد فنلی است ولی سزکوبی ترپن‌های هیدروکربن آن قابل توجه است. اسانس حاصل از برگ و شاخه‌های گیاه *P. verticillare* در کشور ایتالیا حاوی دو ماده سایبنن و آنتول است که یک فنیل پروپانوئید است و بیشترین ماده را در این اسانس تشکیل می‌دادند [۱۶]. گیاه از ایران حاوی $73^{\text{MATERIALS}}$ درصد مونوترين هیدروکربن است که عبارتند از: آلفا-پینن ($39/6^{\text{MATERIALS}}$) درصد)، بنا - پینن ($23/9^{\text{MATERIALS}}$) درصد) و بنا - فلالاندرن ($9/5^{\text{MATERIALS}}$) [۲۱]، که مونوترين هیدروکربن به در اسانس *P. ruthenicum* وجود ندارد. اسانس گیاه

ATCC 1247، ایشریشیا کولی ATCC 8739، سودوموناس ATCC 9027 و سالمونلا تیفی ATCC 19430 که از بخش کنترل دارو و غذای دانشکده داروسازی دانشگاه تهران تهیه شده بود بررسی شد.

از محیط کشت مولر هیتون آگار (M-H) به میزان 10^{ML} میلی لیتر در پتری دیش استریل 9^{CM} سانتی‌متری ریخته و صبر شد تا دما به $48^{\circ\text{C}}$ درجه سانتی‌گراد برسد و محیط کشت قوام یابد. هر بار از سوسپانسیون میکروبی به غلظت $1 \times 10^{\text{CFU/mL}}$ طور یکنواخت در سطح محیط کشت، کشت داده شد. مقدار $2/5^{\text{MICROLITER}}$ میکرولیتر معادل 2^{ML} میلی گرم اسانس ($d=0.8$) روی هر دیسک‌های کاغذ صافی (واتمن شماره 3^{MM} به قطر 6^{MM} میلی‌متر) گذاشته شد تا کاملاً جذب کاغذ صافی شود. عدد دیسک در هر پتری دیش قرار گرفت و از نومایسین به غلظت $200^{\text{µg/disc}}$ به عنوان کنترل استفاده شد.

پتری دیش‌ها به مدت 18^{HOUR} ساعت در انکوباتور با حرارت $37^{\circ\text{C}}$ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند و فعالیت ضد میکروبی اسانس برای هر میکروب با اندازه‌گیری هاله عدم رشد متوسط 4^{MM} دیسک برحسب mm در برابر استاندارد نومایسین تعیین گردید [۱۹] (جدول شماره ۲).

۲۰- روش Agar-dilution

در این روش حداقل غلظت مهارکنندگی رشد^۱ اسانس برای میکروب‌های حساس به اسانس با متدهای دقیق سازی محیط کشت به دست می‌آید که 2^{SERIAL} سری رقت‌سازی از محیط کشت ($0/0/0/1^{\text{MATERIALS}}$ تا $0/0/0/1^{\text{MATERIALS}}$) تهیه گردید که برای دقیق سازی از DMSO استفاده شد؛ مقدار MIC معادل حداقل غلظت اسانس به کار رفته بود که باعث مهار رشد باکتری به طور کامل می‌شد؛ محیط کشت 18^{HOUR} ساعت در انکوباتور با دمای $37^{\circ\text{C}}$ درجه سانتی‌گراد قرار گرفت (جدول شماره ۳). از نومایسین به عنوان شاهد مثبت و از DMSO به عنوان شاهد منفی استفاده شد.

^۱ (MICs: Minimum Inhibition Concentrations mg/ml)

جدول شماره ۱ - مواد شناسایی شده از برگ *P. ruthenicum*

^a RRI	Leaves %	Compounds Name	ردیف			
۱۰۱۱	۰/۵۸	n-decane	۱			
۱۱۵۰	۲/۲۱	E-Nonenal	۲			
۱۱۶۰	۰/۷۸	Borneol	۳			
۱۲۹۴	۰/۷۹	Thymol	۴			
۱۳۶۸	۰/۷۴	α -Ylangene	۵			
۱۴۲۵	۳/۶	Trans-Caryophylene	۶			
۱۴۳۸	۱/۳۹	β -Gurjunene	۷			
۱۴۵۹	۳/۰۵	Trans- β -farnesene	۸			
۱۴۷۶	۴/۷۵	α -Amorphene	۹			
۱۴۸۰	۰/۳۵	Germacrene D	۱۰			
۱۵۰۳	۷/۱	β -Bisabolene	۱۱			
۱۵۰۸	۰/۷	Gamma-cadinene	۱۲			
۱۵۲۸	۲/۱۵	Delta-cadinene	۱۳			
۱۵۸۴	۴/۶۳	Caryophyllene oxide	۱۴			
۱۵۸۹	۱/۹۷	Salvia-4(14)-en-1-one	۱۵			
۱۷۷۰	۵/۴۱	Lanceol	۱۶			
۱۸۲۰	۳/۹	Hexahydrofarnesyl acetone	۱۷			
-						
Hydrocarbon monoterpenes						
۵۸/۴۷	Oxygenated monoterpenes					
۲۲/۸۳	Hydrocarbon sesquiterpenes					
۱۰/۹۱	Oxygenated sesquiterpenes					
۲/۷۹	Nonterpenes					
-						
Unknown						
۱۰۰	Total identified					

^a RRI: relative retention indices as determined on a HP-5 column using the homologous series of n-alkan

جدول شماره ۲ - اثر ضد میکروبی اسانس برگ *P. ruthenicum* با استفاده از روش انتشار دیسک
(Disk-diffusion)

Inhibition Zone Diameter (IZD) mm Neomycin (200 μ g)	Inhibition Zone Diameter (IZD) mm Essential oil (2 mg/disc)	Strains
۲۱	۳۱ ^a	<i>S. aureus</i>
۱۶	۲۳	<i>S. epidermidis</i>
۱۳	۳۴	<i>B. cereus</i>
۱۷	۱۶	<i>E. coli</i>
۱۱	۷	<i>P. aeruginosa</i>
۱۹	۸	<i>S. typhi</i>

^a (n = ۳)

جدول شماره ۳ - اثر ضدبیکروبی اسانس برگ *P. ruthenicum* با استفاده از روش رقت‌سازی محیط

کشت مایع (Agar dilution) در مقایسه با نئومایسین

Minimum Inhibition Concentrations (MICs) mg/ml		Strains
Neomycin mg/ml	Essential oil mg/ml	
$4/0 \times 10^{-3}$	$2/0 \times 10^{-2}$	<i>S. aureus</i>
$1/2 \times 10^{-3}$	$1/8 \times 10^{-1}$	<i>S. epidermidis</i>
$1/2 \times 10^{-3}$	$9/0 \times 10^{-2}$	<i>B. cereus</i>
$2/4 \times 10^{-3}$	$2/1 \times 10^{-1}$	<i>E. coli</i>
$2/3 \times 10^{-3}$	$4/8 \times 10^{-1}$	<i>P. aeruginosa</i>
$4/0 \times 10^{-3}$	$2/6 \times 10^{-1}$	<i>S. typhi</i>

تقریباً مساوی و در بقیه موارد نیز با توجه به اینکه نئومایسین یک آنتی‌بیوتیک سنتیک است، قابل اهمیت است. با توجه به نتایج به دست آمده اسانس این گیاه که درصد بالای ۵۷/۷۹ درصد تیمول دارد می‌تواند به عنوان جانشین آنتی‌بیوتیک‌ها و فراورده‌های جنس تیموس و زاتاریا که حاوی مقدار بالای تیمول بوده و کاربردهای درمانی دارند [۲۳، ۲۴] حداقل به صورت موضعی پس از بررسی‌های لازم استفاده شود.

از ایران حاوی ۷۳/۹ درصد سزکوبی ترپن هیدروکربن است که باز با اسانس گیاه *P. ruthenicum* تفاوت دارد و بیشترین مواد آن عبارتند از آلفا - گوآین، گاما - مورولن، ویریدی فلورن، آلفا و بتا - سلین [۲۲]. مقایسه این گیاهان که همه از گونه‌های یک جنس هستند و از قسمت‌های هوایی گیاه به دست آمده‌اند نشان می‌دهد که در برخی موارد نمی‌توان ماده شاخصی که بتواند گونه‌های یک جنس را به هم ربط دهد پیدا نمود.

در بررسی اثر ضدبیکروبی اسانس برگ گیاه *P. ruthenicum* نتایج به دست آمده نشان داد که هاله عدم رشد حاصل از اسانس برگ گیاه *P. ruthenicum* در مقایسه با نئومایسین در برخی موارد مثلاً اثر روی باکتری‌های استاف اپیدرمیدیس و باسیلوس سرئوس و باکتری ایشریشیا کولی

منابع

- 1.Czygan FC. Kulturgeschichte und Mystik des Johanniskrautes. *Zeitschrift für phytotherapie* 1993; 5: 276-282.
- 2.Ody P. *The complete medicinal herbal*. New York. Dorling Kindersley limited 1993, pp. 170-171.
- 3.Hölzl J. Inhaltstoffe und wirkmechanismen des Johanniskrautes. *Z.Phytotherapie* 1993; 5: 255-264.
- 4.Öztürk Y, Aydin S, Başer KHC, Öztürk N.

Hypericum perforatum L. bitkisinin siçanlarda koleretik aktivitesi. IX. *Bitkisel İlaç Hammaddeleri Toplantısı Bildiri Kitabı*. Anadolu Üniversitesi. Eskişehir 1992, p. 216.

- 5.Maisenbacher J, Schmidt U, Schenk N. Therapie mit *Hypericum* bei angstzuständen. TW. *Neurol. Psychiatrie* 1995; 9: 65-70.
- 6.Tutin TG, Heiwood VH, Barges NA, Moore. DM, Valentine DH, Walters SM, Webb DA. *Flora Europaen*. The University Press, Cambridge 1968;

- 2: 360-361.
- 7.** Pimenov M G. *Peucedanum L.* in: *Flora Iranica* Rechinger K. H, ed. Akademische Druck-U. Verlagsanstalt, Graz 1987, 162: 442-444.
- 8.** Salimian M. *Thaxonomic revision of Peucedanum complex in Iran.* Thesis for MS degree, Department of Biology, Faculty of Sciences, Tehran University, Tehran, Iran 2003; pp. 97-99.
- 9.** Gan WS. *Manual of medicinal plants in Taiwan.* Notional Research Institute of Chinese Medicine, Taiwan. 1965, 3: 675.
- 10.** Kong LY, Li Y, Min ZD, Li X, Zhu TR. Qianhu coumarin I from *Peucedanum praeruptorum*. *Phytochem.* 1996; 42: 1689 -1691.
- 11.** Tang W, Einsehbrand C, *Chinese drugs of plant origin.* Springer, New York .1992, pp. 753 - 757.
- 12.** Ahn KS, Sim WS, Kim IH. Decursin: a cytotoxic and protein kinase C activator from the root of *Angelica gigasi*. *Plant Med.* 1996; 62: 7-9.
- 13.** Lu M, Nicoletti M, Battinelli L, Mazzanti G. Isolation of Praeruptorins A and B from *peucedanum praeruptorum* Dunn. and their general pharmacological evaluation in comparison with extracts of the drug. *IL Farmaco.* 2001; 56: 417-420.
- 14.** Soine TO, Zheleva A, Mahandru MM, Erhardt P, Bubeva-Ivanova L. Natural coumarins VII: Isolation and structure of a new coumarin, Peuruthenicin, from *Peucedanum ruthenicum* M.B. *J. Pharm. Sci.* 1973; 62 (11): 1879-1880.
- 15.** Cisowskia d W, Sawickaa U, Mardarowicz M, Asztemborskac M and Luczkiewizd M. Essential Oil from Herb and Rhizome of *Peucedanum ostruthium* (L.Koch). ex DC. *Z. Naturforsch.* 56c, 2001; pp: 930-932.
- 16.** Fraternale D, Giamperi L, Ricci D, Manunta A. Composition of the essential oil of *Peucedanum verticillare*. *Biochemical Systematics and Echology*, 2002; 28 (2): 143-147.
- 17.** Adams RP. *Identification of essential oils components by gas chromatography /quadrupole mass spectroscopy.* Allured Publishing Corporation. Illinois. USA. 2001.
- 18.** NNCLS, Performance standards for antimicrobial disk susceptibility tests, *Approved standard. NCCLS document M2-A6*, 1th ed. Wayne Pennsylvania 1999a.
- 19.** Vlietinck AJ, Van Hoof L, Totté J, Lasure A, Vandenberghe D, Rwanabago PC and Mrukiyumwam, J. Screening of a hundred Rwandese medicinal plants for anti-microbial and antiviral properties. *J. Ethnopharmacol.* 1995; 46: 31 - 47.
- 20.** Martin G. J. *Ethnobotany: A methods manual.* Chapmen and Hall. London. 1995, p. 80.
- 21.** Masoudi S, Akhgar MR, Rustaiyan A. Essential Oils of *Peucedanum scoparium* (Boiss.) Boiss. and *Serotinocarpum insignis* Mozaffarian. from Iran. *J. Essent. Oil Res.* 2004; 16 (2): 117-119.
- 22.** Bazgir A, Shaabani A, Sefidkon F. Composition of the Essential Oil of *Peucedanum cervariifolium* C.A. Mey. from Iran. *J. Essent. Oil Res.* 2005; 17 (4): 380-381.
- 23.** De Feo V, Bruno M, Bochra Tahiri B, Napolitano F and Senatore F. Chemical Composition and Antibacterial Activity of Essential Oils from *Thymus spinulosus* Ten. (Lamiaceae). *Agric. Food Chem.* 2003; (13): 3849 -3853.
- 24.** Amanlou M, Momen Beitollahi J, Abdollahzadeh S, Tohidast-Ekrad Z. Miconazole gel compared with *Zataria multiflora* Boiss. gel in the treatment of denture stomatitis. *Phytotherapy Research* 20 (11): 966-969.

